Lovas István: I love America!

2016 november 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Trump megválasztása maga a csoda. Totál ellenszélben vitorlázott.

A republikánus Donald J. Trump gy?zelme kellett ahhoz, hogy e három szót gátlás nélkül és reménykedve ki lehessen mondania egy békeszeret? embernek most el?ször 1989 januárja óta, amikor az Egyesült Államok történelmének legcsodálatosabb elnöke, Ronald Reagan adta át elnöki posztját George H. W. Bushnak. Annak az elnöknek, aki majd annyi bánatot és szomorúságot hozott a világra, mint szörnyeteg fia, George W. Bush, aki egyáltalán nem esett messze az apja fájától. Háború háború hátán. Halottak milliói. Menekültek tízmilliói.

Trump megválasztása maga a csoda. Totál ellenszélben vitorlázott.

Hála a Chicago Tribune-nek – az egyetlen nagy amerikai lapnak, amely néhány napja megvonta támogatását Killary („HazuggyilkosHillary”) Clintontól –, amely listázta a f?sodratú amerikai lapok elnöki támogatását, láthattuk: az Egyesült Államok ötven legfontosabb napilapja közül egyetlenegy sem támogatta Trumpot. A lapok legtöbbje azon Clintonné mellett tört lándzsát, aki a televízióban oly öblöset kacagott a nyugat-líbiai hadjárata idején azon, hogy „Jöttünk, láttunk és megöltük”. Mármint Kadhafi líbiai diktátort, akinek uralmára Líbiában ma éppen olyan nosztalgiával gondolnak, mint a szinte teljesen és visszahozhatatlanul elpusztított Irakban a diktátor Szaddám Huszein korszakára. Ami a mai, Egyesült Államok által odabombázott demokráciához képest az irakiak óriási többsége szemében az aranykor volt. Trump mégis elsöpr? elektori többséggel gy?zött.

Trumpnak tehát nem volt f?sodratú sajtója. Szinte pártja sem maradt, mert a republikánus elit jó része is kifarolt mögüle. Annak ellenére, hogy csak most kezd?dhet meg igazán annak a hatszázötvenezer, a WikiLeaksnek köszönhet?en kiszivárogtatott e-mailnek az átvizsgálása, amelyb?l kiderülhet, Clintonék fején még több vaj van, mint az az emberiség elleni merénylet, hogy családi alapítványuk befolyással való üzérkedéses alapon iszonyatos összeg? pénzeket kapott szaúdi, katari, bahreini és hasonló uralkodóktól, akik egyúttal az Iszlám Állam terrorszervezetet is támogatták és támogatják.

A teljes amerikai establishment Clinton mögé sorakozott fel. Szinte mindenki azt hitte, Trump esélytelen. Még Julien Assange, a WikiLeaks alapítója is szombaton John Pilgerrel, a világhír? brit újságíróval és dokumentumfilmessel a Russia Today-en sugárzott szenzációs beszélgetésében azt mondta, nincs esélye Trumpnak a médiával, a bankokkal, a hírszerzéssel és a fegyvergyárosokkal szemben.

A Politico amerikai anyacége portálján, „Miért tévedett mindenki akkorát?” címmel megjelent írás ezt az alcímet kapta: „A felmérések és az el?rejelz? modellek egyike sem tudta megjósolni Trump erejét”.

De azért voltak establishment-oldali kivételek, akik már a választás el?tti napokban retteg? üzemmódra kapcsoltak. A (helytelenül) világ vezet? agytrösztjének tartott liberális Brookings Institution honlapján megjelent, „48 órával az új világválság el?tt” címet kapó írás azt jósolta, hogy Trump gy?zelme esetén „rövid id?n belül a liberális világrend már nem fog létezni”. Amely egyébként hihet? és remélhet?en beteljesed? jóslat meger?sítését a világ valóban vezet? agytrösztje, a Rand Corporation részér?l igazán jó néven vennénk.

A republikánus jelölt gy?zelmére az uralkodó elit intézményei nem kevésbé apokaliptikusan reagáltak. Nem csak a pénzpiacok zuhanó részvényeikkel, de természetesen az ezen elit véleményét szolgai módon kifejez? sajtó is az egész nyugati világban.

A Frankfurter Allgemeine Zeitung Trump gy?zelmér?l szóló cikkének címe Nagy kétségbeesés Trump gy?zelme után: „bebrexiteltünk”. A Süddeutsche Zeitung Az éjszaka, amely a világot a feje tetejére állította címmel tudósított e „globális katasztrófáról”. A Spiegel Zsákutcában a demokrácia Amerikában címmel hirdette Clintonné elestét. Ugyanezen lap portálja szerint „A világ legnagyobb és legrégibb demokráciája egy rasszistát és sovinisztát választott a világ leghatalmasabb emberének”. És persze mindenütt százszámra bukkant fel a „populista” jelz?, amely mára a „náci light” szinonimája lett. Az elit e bástyái még mindig nem értik, hogy az általuk ócska, tanulatlan bunkónak nevezett fehér többség a nyugati világ egész területén ébred, illetve felébredt, és mindenütt lejátszódik az, amit mi már régóta ismerünk az „urbánus–népi” megosztottság címszava alatt. Magyarország múltja és jelene a nyugati világ jelene és jöv?je.

Az amerikai társadalom, sok más nyugati társadalommal együtt, végletesen megosztott. A többség torkig van azzal, hogy a f? probléma a transzgender vécék létesítése akkor, amikor a globalizáció és az amerikai imperialista túlterjeszkedés iszonyú költségei olyannyira elszegényítették az amerikai társadalmat, hogy annak nagyobb részének – és ez is tény – ezer dollárnál kevesebb megtakarított pénze van, míg e statisztikai adatról a média mélyen hallgat.

Ami pedig az utóbbit, azaz az irdatlan amerikai katonai kiadásokat illeti, azok lefaragását egy több vajat és jóval kevesebb puskát sürget? cikkében megdöbbent? módon a múlt hónap végén éppen az a korábban ideáltipikusan elitkonform Jeffrey Sachs közgazdász professzor követelte, aki nyakra-f?re adott tanácsot az orosz és kelet-európai kormányoknak a rendszerváltás utáni privatizálásokat sürgetve.

Ami most megindult, azt David Brooks publicista a New York Timesban a munkásosztály forradalmának nevezte, amelyet, írta még mindig szemrehányóan, vakságról téve tanúbizonyságot, bigottság, antiszemitizmus, osztály- és n?gy?lölet, valamint tekintélyelv?ség f?szerez.

A Die Presse, a vezet? osztrák lap vasárnap az amerikai elnökválasztás esélyeit latolgatva írt arról, hogy a globalizáció fehér vesztesei autoriter szószólójukat találták meg Trumpban, valamint hogy az elit és az elit intézményeinek utálata egyaránt tapasztalható a baloldalon és a jobboldalon. Ezen nem segít, hogy a többség által utált elit azzal l? vissza, amivel Clintonné, aki Trump választóinak „felét” a „nyomorultak kosarába” valónak nevezte. Azaz azzal, hogy az újra tisztességes, nyugodt és emberhez méltó életet kívánó amerikai fehér többséget naponta több százszor idegengy?löl?nek, intoleránsnak és a nálunk már huszonhat éve jenki (a könyökünkön jenki) jelz?kké vált kövekkel dobálják.

Trump elnöksége egy korszak kezdete és a lehet?ségeknek a Reagan elnök távozása óta nem látott tárházát nyithatja meg. A hadiipari lobbisták étvágyának kielégítésére minden mögött ellenséges cselszövést, összeesküvést és agressziót (tíz éven át Iránét, most Oroszországét) üvölt? politika helyett minden bizonnyal visszatér a „splendid isolation” , azaz a fényes elszigeteltség szinte elfeledett korszaka, amelyben Kína és Oroszország nem háborúra feneked?, rakétákkal legy?zend? szörnyetegekként, hanem hasznos kereskedelmi partnerekként jelenik meg. És olyan korszak indul meg, amelyt?l joggal rettegnek az amerikai demokráciaexport ürügye alatt indított legvéresebb agressziónak is tapsoló transzatlantisták és egyéb háborús uszítók.

Annak gazdasági vetülete iránti félelmet nagyon jól foglalta össze cikke címében az Euobserver brüsszeli portál azzal, hogy „Trump gy?zelme kockáztatja az EU–USA-kapcsolatok korszakának végét”. Igen: hadd h?tsük le itt a TTIP-imádók hevületét is: az ilyen megállapodások ellen kikelt új elnök alatt nem lesz EU–Egyesült Államok szabadkereskedelmi megállapodás. Mint ahogyan a CETA-t, az EU–Kanada szabadkereskedelmi szerz?dést sem fogják ratifikálni a még jobban felbátorodott vallonok és a hozzájuk csatlakozó, a multik túluralmát ellenz? kormányok, a Trump elnökké választása hatására feler?söd? népi tiltakozás nyomán.

Az amerikai nép demokratikus döntése révén a világ válláról negyvenezer tonnás k? esett le. Immár nem fogunk súlyos következményekkel járó katonai szembenállások, netán egy újabb világháború felé haladni, provokatívan szórva meg nehézfegyverekkel és NATO-katonákkal az orosz határvidéket. Szinte biztosnak vehet?, hogy fél év múlva Szíriában is jóval közelebb leszünk a megoldáshoz, mint most. A legalapvet?bb magyar nemzeti érdek ez. Nemcsak a béke miatt, hanem a migrációgerjeszt? háborúk várható lecsillapodása okán is.

Ha mindez valóság lesz, mint ahogyan ez egy Reaganhez hasonlóan az establishment ellen fellép? elnökt?l elvárható, huszonhét év után ismét nyugodtan mondhatjuk: I love America!

És vele együtt szeretünk minden más országot, Kínát, Oroszországot, Iránt, minden más világ- vagy regionális hatalmat beleértve, amely célja a béke. Ellentétben a politikailag tegnap elhunyt Killaryval.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló